

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Variarvm Lectionvm Libri Dvo Theodori Canteri
Ultraiectini**

Canter, Dirk

Antverpiæ, M. D. LXXIII.

Stobæus à macula vindicatus. Cap. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70886)

conuenisse testatur. Hac ille. Quo in loco quod dicit, pueri eius in arte partiendo ingenium, mendosum esse opinor. quid enim hoc sibi velit, difficile esset alicui diuinare, quandoquidem nusquam legitur de Platonis ingenio in arte partiendo. legimus quidem illum picture non aspernatum artem, ut idem paulo infra testatur, sed hoc nihil ad rem presentem. Quare ut paucis agam, sic hic locus minima mutatione est restituendus, nam Speusippus domesticis instructus documentis, pueri eius cre in partiendo ingenium, & admirande verecundia indolem laudat, &c. Quis iam non videt, hanc esse veram & apertam huius loci lectionem: qua qui dubitabit, eundem meridie dubitare aulux sit, iubebo.

Stobæus à macula vindicatus.

CAP. XIII.

STOBÆVS sermone CXIX. hos Aeschylæ versus elegantes, sed mirum in modum corruptos & deprauatos in medium adducit:

Ω θάνατε ποίαν μὲν ἀπιείας μολεῖν.

Μόρος εἰ σὺ τῆν ἀνηκέστον χακῶν ἰατρὸς,

Ἄλγος δὲ οὐδ' ἐν ἀπτε) νεκροῖς.

quos sic vertit Gesnerus:

O mors, ne queso patiar repulsam quo minus ad te veniam,

Tū sola malis incurabilibus mederis,
Et nullus dolor sequitur mortuos.

Ego primum versum ex coniectura sic restitu-
dam puto,

Ω θάνατε παιάν μὴ μ' ἀπυμάσῃς μόλῃν.
Sequentes duos versus hoc pacto distinguentur.

Μόνος εἶ συ γῶ ἀνηκέστον κακῶν
Ἰαχῶς, ἄλγος δ' οὐδ' ἐν ἀπτεῖ νεκροῖς.
μόνος autē deest γῶ, vel tale quid, ut hic sit sensus.

Ο mors p̄an̄ he ad me venire dedigneris,

Tu enim sola malis incurabilibus

Mederis: nam mortuos nulla attingit miseria.

Sic enim melius omnia coherent, & parua est mu-
tatio de ποίαν in παιάν. Simile quiddam legitur
apud Plutarchum in Consolatione ad Apollonium.

Ἰχθὺν γῶ ἀπεμιμήσατο καὶ ὁ εἰπὼν.

Ω θάνατε παιάν ἰαχῶς μόλοις

Λιμῶ γῶ αἶδας ἀν' αἶαν. Videntur autem

verba esse Philoctetis mortem inuocantis, ut colli-
gere est ex Maximo Tyrio Orat. ultima. ubi sic in-
quit: ὦ πόσις, ἀφίστω σε, ὁ Φιλοκτήτης λέγει.

θεοπέσφεις, καὶ μὴ βόα, μηδὲ λοιδοροῦ πῆς φῶ-
τάτοις, μηδὲ ἐρόχλει τῶ λημῶν γῶ. ὦ θάνατε

παιάν. εἰ μὴ ταῦτα λέγῃς ἀλλὰ τὸ μένος κακῶ-
κακοῦ, οὐκ ἔσποδ' ἔχουμαι τῆς δόχῃς. εἰ δ' ἦν γῶ

ὄν π' ἰθ' θάνατον παιάνα εἶναι ἢ ἀπαλκατῶ κακοῦ

καὶ ἀπλήσου καὶ νοσοροῦ θρέμματι, ἢ γῶ καλοῦ

δ' ἔχε καὶ κάλει τ' παιάνα.

Confir-

Ant. Mu
Varia Lect
LIII
25